

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

PROPOSITION DE LOI

relative à la pension de retraite et de survie des marins naviguant sous pavillon belge qui ont été victimes d'un accident du travail dans les causes duquel est intervenu un fait de guerre.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les marins de la marine marchande qui, pendant la guerre 1940-1945, avaient échappé à la domination allemande et naviguaient sous pavillon belge en Grande-Bretagne, ne pouvaient quitter la marine, même pour prendre du service dans l'armée.

Certains d'entre eux, blessés en service par un fait de guerre, n'ont pas la qualité d'invalides de guerre, parce qu'ils bénéficient de la législation relative à la réparation des accidents du travail survenus aux gens de mer et dans les causes desquels est intervenu un fait de guerre.

Pour cette raison, en vertu des articles 41 et 43bis de l'arrêté royal du 4 décembre 1956, la pension de retraite ou de survie est diminuée à concurrence de la partie de la rente excédant le montant de l'allocation supplémentaire accordée aux victimes d'accidents du travail.

Cette diminution ne se justifie pas, pour les motifs ci-après, dans le cas particulier des marins victimes d'un accident par fait de guerre.

Il convient d'abord de souligner que les marins de la marine de l'Etat, blessés dans les mêmes circonstances que leurs collègues de la marine marchande, jouissent du statut des invalides de guerre.

D'autre part, il y a lieu de rappeler qu'une instruction donnée à Londres le 15 avril 1943 par le Ministre de la Défense Nationale, réglait le droit d'option pour les divers services de certains Belges passant devant le Bureau de Recrutement.

Cette instruction prévoyait notamment que le droit d'option pour la marine (marine marchande ou Section belge de la Royal Navy) était reconnu :

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

WETSVOORSTEL

betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de onder Belgische vlag varende zeelieden, slachtoffers van een arbeidsongeval dat mede te wijten is aan een oorlogshandeling.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De zeelieden ter koopvaardij die, tijdens de oorlog van 1940-1945, aan de Duitse overheersing waren ontsnapt en in Groot-Brittannië onder Belgische vlag bleven varen, mochten de marine niet verlaten, zelfs niet om in het leger dienst te nemen.

Sommigen onder hen, tijdens de dienst gewond ten gevolge van een oorlogshandeling, kregen niet de status van oorlogsinvaliden omdat zij vallen onder de wetgeving op de vergoeding van arbeidsongevallen, overkomen aan zeelieden en mede te wijten aan een oorlogshandeling.

Op grond daarvan wordt, krachtens de artikelen 41 en 43bis van het koninklijk besluit van 4 december 1956, van het rust- of overlevingspensioen het gedeelte van de rente afgetrokken, dat het bedrag te boven gaat van de aanvullende toelage aan de slachtoffers van arbeidsongevallen verleend.

Zoals hierna wordt uiteengezet is deze aftrek niet verantwoord in het bijzondere geval van de zeelieden, slachtoffers van een ongeval ten gevolge van een oorlogshandeling.

Eerst en vooral dient te worden onderstreept dat de zeelieden van de Rijksmarine, gewond in dezelfde omstandigheden als hun collega's ter koopvaardij, wel de status van oorlogsinvaliden krijgen.

Verder wijzen wij erop dat een onderrichting, te Londen door de Minister van Landsverdediging uitgevaardigd op 15 april 1943, het recht van keuze onder de verschillende diensten regelde voor sommige Belgen die zich bij het Recruteringsbureau aanmeldden.

Krachtens bedoelde onderrichting werd het recht van optie voor de marine (koopvaardij of Belgische sectie van de Royal Navy) met name verleend aan :

1) aux comparants devant le Bureau de Recrutement qui avaient la qualité de volontaire et qui étaient âgés de 30 ans accomplis;

2) à tous les marins, radiotélégraphistes ou marconistes de profession sans distinction d'âge.

Ceux qui, pour une raison quelconque, n'étaient pas admis dans le service pour lequel ils avaient opté devaient être versés immédiatement aux Forces de Terre.

Il apparaît ainsi clairement que les marins de la marine marchande étaient assimilés aux membres des forces armées.

C'est la raison pour laquelle nous proposons que les rentes pour accidents survenus par fait de guerre, dans de telles conditions, aux marins de la marine marchande, soient assimilées aux pensions de guerre qui, en vertu de l'article 47 de l'arrêté royal du 4 décembre 1956, ne portent, en aucune circonstance, préjudice à l'octroi ou au paiement de la pension de retraite, de la pension de survie ou de l'indemnité d'adaptation.

Telle est la portée de l'article 1er de la présente proposition de loi.

Toutefois, l'article 2 prévoit que, dans l'éventualité de l'application de l'article 1er, le bénéficiaire ne peut prétendre à l'avantage prévu à l'article 41bis de l'arrêté royal du 24 octobre 1936, y inséré par l'arrêté royal du 4 décembre 1956, modifié par celui du 23 avril 1959, qui accorde une indemnité complémentaire à la pension pour chaque mois d'inscription au rôle d'équipage d'un navire marchand pendant la guerre, y compris la captivité après capture sur mer par l'ennemi ainsi que l'inscription dans le pool des volontaires pour les opérations d'invasion.

L'article 3 fixe la date à laquelle la loi sortira ses effets, qui est la même que celle de l'arrêté royal du 4 décembre 1956, portant modification des Statuts de la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge, en ce qui concerne la pension de retraite et de survie.

1) de comparanten voor het recruteringsbureau die vrijwilligers en volle 30 jaar oud waren;

2) alle zeelieden, radiotelegrafisten of marconisten van beroep zonder onderscheid van leeftijd.

Zij die om een of ander reden niet werden opgenomen in de dienst waarvoor zij hadden geopteerd moesten onmiddellijk bij de Landstrijdkrachten worden ingedeeld.

De zeelieden ter koopvaardij werden dus kennelijk met de leden van de strijdkrachten gelijkgesteld.

Daarom stellen wij voor de renten voor ongevallen die in die omstandigheden ten gevolge van een oorlogshandeling overkomen zijn aan zeelieden ter koopvaardij gelijk te stellen met de oorlogspensioenen, die krachtens artikel 47 van het koninklijk besluit van 4 december 1956 geenszins de toekenning of de uitbetaling verhinderen van het rustpensioen, van het overlevingspensioen of van de aanpassingsvergoeding.

Daartoe strekt het eerste artikel van dit wetsvoorstel.

Artikel 2 bepaalt evenwel dat, bij eventuele toepassing van het eerste artikel, de gerechtigde geen aanspraak kan maken op het voordeel waarin voorzien is bij artikel 41bis van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 ingevoegd bij het koninklijk besluit van 4 december 1956, gewijzigd door dat van 23 april 1959, waarbij een aanvullende vergoeding aan het pensioen wordt toegevoegd voor iedere maand inschrijving op de monsterrol van een vrachtschip tijdens de oorlog, met inbegrip van de gevengenschap na gevangeneming op zee door de vijand, en met inbegrip van de inschrijving bij de pool der vrijwilligers voor invasie-operaties.

Bij artikel 3 wordt de datum bepaald waarop de wet in werking treedt; deze datum is dezelfde als voor het koninklijk besluit van 4 december 1956 tot wijziging der statuten van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag ten aanzien van het rust- en overlevingspensioen.

R. HICGUET.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les rentes, allocations et indemnités accordées aux marins naviguant sous pavillon belge ou à leurs veuves, en vertu de la législation relative à la réparation des accidents du travail survenus aux gens de mer et dans les causes desquels est intervenu un fait de guerre, ne portent, en aucune circonstance, préjudice à l'octroi ou au paiement de la pension de retraite, de la pension de survie ou de l'indemnité d'adaptation.

Art. 2.

Le bénéficiaire de l'article 1er ne peut prétendre à l'indemnité complémentaire à la pension, prévue à l'article 41bis de l'arrêté royal du 24 octobre 1936, y inséré par l'arrêté royal du 4 décembre 1956, modifié par celui du 23 avril 1959, portant modification des statuts de la Caisse de

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De renten, uitkeringen en vergoedingen, aan de zeevarenden onder Belgische vlag of aan hun weduwen toegekend krachtens de wetgeving betreffende de vergoeding van de aan zeelieden overkomen arbeidsongevallen, die mede te wijten zijn aan een oorlogshandeling, verhinderen in geen geval de toekenning of de uitbetaling van het rustpensioen, van het overlevingspensioen of van de aanpassingsvergoeding.

Art. 2.

Wie het voordeel van het eerste artikel geniet kan geen aanspraak maken op de aanvullende vergoeding bij het pensioen waarvan sprake in artikel 41bis, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936, er ingevoegd bij koninklijk besluit van 4 december 1956, gewijzigd bij die van

Secours et de Prévoyance en faveur des marins naviguant
sous pavillon belge.

Art. 3.

La présente loi sort ses effets le 1 janvier 1956.

23 april 1959 houdende wijziging der statuten van de
Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische
vlag.

Art. 3.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1956.

R. HICGUET,
R. DE KINDER,
L. MAJOR,
J. MARTEL,
A. DE KEULENEIR,
H. DERUELLES.
